

Σάββατο απόγευμα, η ώρα πήγε 5 και το μικρό μαγαζί με τα ηλεκτρικά ήδη είναι ακόμη ανοιχτό. Τα προηγούμενα Σάββατα, από τις 2:30 το πολύ 3:00, το μαγαζί είχε κλείσει και το Αφεντικό με τον έναν και μοναδικό Υπάλληλο έπαιρναν το δρόμο για τα σπίτια τους. Εκείνο το Σάββατο όμως, ήταν διαφορετικό από τα άλλα. Ήταν ένα Σάββατο «λευκό»!

Υ: Αφεντικό, πήγε 5 η ώρα. Δεν θα κλείσουμε σήμερα;

A: Να κλείσουμε; Πώς να κλείσουμε;

Υ: Όπως κλείνουμε κάθε Σάββατο. Ποιον περιμένουμε;

A: Τους πελάτες. Ποιους άλλους;

Υ: Γιατί; Σου είπαν ότι σήμερα θα έρθουν μετά τις 5;

A: Σήμερα το Σάββατο είναι «λευκό»! Θα κλείσουμε στις 12 τα μεσάνυχτα!

Υ: Πλάκα μου κάνεις έτσι; Βρικόλακες θα γίνουμε;

A: Καλά δεν το πήρες χαμπάρι; Σήμερα ο δήμαρχος θα ανάψει το χριστουγεννιάτικο δέντρο στην πλατεία.

Υ: Ε και; Τι θέλει να του κάνουμε παρέα; Τι ώρα θα το ανάψει;

A: Στις 6, είπαν, αλλά συμφώνησε με τον Εμπορικό Σύλλογο να μείνουν τα καταστήματα ανοιχτά μέχρι στις 12. «Λευκή νύχτα», το λένε. Έτσι κάνουν και στο εξωτερικό.

Υ: Εγώ δεν καταλαβαίνω γιατί εμείς πρέπει να είμαστε ανοιχτοί;

A: Θα μαζευτεί κόσμος στην πλατεία. Όλο και κάποιος πελάτης θα μπει στο μαγαζί.

Υ: Τι να κάνει;

A: Να ψωνίσει. Τι άλλο;

Υ: Με τι να ψωνίσει αφεντικό; Με λεφτά που δεν έχει; Αν είχε λεφτά να ψωνίσει θα περίμενε να έρθουν μεσάνυχτα για να το κάνει;

A: Καλά δεν βλέπεις τηλεόραση; Δεν βλέπεις ειδήσεις; Δεν άκουσες τον υπουργό;

Υ: Γενικά, το αποφεύγω. Τι είπαν, λοιπόν όλοι αυτοί;

A: Ότι αυτό που λείπει από τον κόσμο είναι η καλή ψυχολογία, γι' αυτό δεν ψωνίζουν και είναι πεσμένη η κίνηση.

Υ: Αφεντικό, σε είχα για έξυπνο άνθρωπο. Άμα μπω εγώ στο μαγαζί και σου δώσω 10 κιλά «καλή ψυχολογία», θα μου δώσεις εκείνο το βραστήρα που στον ζητάω από πέρυσι;

Α: Εξυπνάδες; Τι θες να κάνω δηλαδή; Αφού όλοι οι άλλοι είναι ανοιχτοί. Άσε που τα μεγάλα πολυκαταστήματα και οι αλυσίδες δεν κλείνουν με τίποτα!

Υ: Και οι άλλοι, οι μικροί, σαν κι εσένα γιατί είναι ανοιχτοί;

Α: Άλλοι έφαγαν το παραμύθι, άλλοι προσπαθούν να πιαστούν από τα μαλλιά τους, όπως εγώ και άλλοι που βρίσκονται κοντά στους μεγάλους, ευελπιστούν ότι κάποια ψίχουλα θα τσιμπήσουν. Αλλά κι εσείς δεν πάτε πίσω! Δεν βλέπω να κάνετε τίποτα!

Υ: Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς αφεντικό; Υπάρχουν οικογένειες από πίσω, τα έξοδα τρέχουν, φόροι, λογαριασμοί. Μην κοιτάς εγώ που δεν έχω οικογένεια ακόμα. Θέλω όμως να φτιάξω. Και θα τη φτιάξω αφεντικό. Το Μαράκι δεν μπορεί να περιμένει άλλο.

Α: Για κοίτα λίγο έξω. Τι φασαρία είναι αυτή;

Υ: Είναι κάποιοι με πανό και ντουντούκες. Κάτι για εργασιακό μεσαίωνα λένε, για λευκές νύχτες και μαύρες ζωές, για δικαιώματα εργαζομένων και τέτοια.

Α: Α! Μάλιστα, κατάλαβα. Είναι αυτοί οι γνωστοί γραφικοί που κάνουν συνέχεια φασαρία. Πώς να μπει πελάτης μέσα με τέτοια αναστάτωση.

Υ: Την έχουν στήσει έξω από το πολυκατάστημα και καλούν τον κόσμο να μην μπαίνει μέσα και τους υπαλλήλους να σηκωθούν να φύγουν.

Α: Αλήθεια; Και ο κόσμος τι κάνει; Για να δω!

Υ: Αφεντικό. Κάτσε εσύ εδώ να βλέπεις. Εγώ φεύγω;

Α: Που πας;

Υ: Υποσχέθηκα στο Μαράκι ότι απόψε θα πάμε να πιούμε λίγο κρασί, να τα πούμε κιόλας, να ακούσουμε και κανένα τραγουδάκι!

Α: Αν τολμήσεις να το κάνεις αυτό, σ' έχω απολύσει.

Υ: Αφεντικό, καλύτερα να με απολύσεις εσύ παρά το Μαράκι μου.

Ο υπάλληλος μάζεψε τα πράγματά του και απομακρύνθηκε αφήνοντας πίσω του το αφεντικό να σιχτιρίζει.

Α: Αχ βρε μπαγάσα. Έχε χάρη που δεν μπορώ να το δουλέψω το μαγαζί χωρίς εσένα και το εκμεταλλεύεσαι γιατί το ξέρεις. Δεν το ξέρεις;